

XIX. évfolyam, 3. szám

Ára : 1 lej

2018. MÁRCIUS

Jézus él, és mi mindig újra kezdhetünk!

Az asszonyok azon a hajnalon üresen találták azt a sírt. Üresen találták az oda szaladó apostolok is. Sőt, nemcsak az üres sírt látták, hanem látták Őt magát is: életre támadottan, dicsőségesen, győztesen a halál fölött. Jézus visszatért, s visszatérését, soha meg nem szűnő életét mindennél jobban bizonyítja, hogy azóta sem sikerült visszakényszeríteni a sírba! Pedig milyen sokszor, milyen sokan próbálkoztak vele! Nem véletlenül ölték meg, temették el ellenségei már ott és akkor, nagypénteken sem. Sőt, még őrséget is állítottak a sírja elé. El akarták hallgattatni, véglegesen be akarták vágni mögötte az ajtót. Mögötte és tanítványai mögött, az általa elindított új vallási ébredés mögött, az általa megélt és meghirdetett Isten Országá mögött. Ez ugyanis változást követelt volna tőlük, olyan hitet, amelyben voltak kényelmetlen újdonságok a megszokottal, a járttal szemben. Megtérést követelt volna, olyan új életformát, amelyben megszűntek volna a kiváltságaik, amelyben testvérként kellett volna tekinteniük azokra, akiket elítéltek és megvetettek. Nem! Inkább hallgasson el mindörökre! Csakhogy nem sikerült az elhallgattatás. Ha csak az apostolokon, tanítványokon múlt volna, akkor sikerült volna! Ők rettegve bújtak a baj elől, értetlenül és csalódottan álltak Jézus bukása előtt. A tanítványok - bizonyára nem csak az emmausziak - elindultak hazafelé. Megindult a jézusi közösség szétszóródása, felmorzsolódása. Néhány nap múlva azonban újult erővel indul meg az evangélium hirdetése: egyre több szájból, egyre hangosabban, napról napra, évről évre elnyomhatatlanabban. Nincs erre más magyarázat, csak az élő Jézus ereje és győztes hatalma!

Azóta is hányan és hányan, hányszor és hányszor próbálták a sírba kényszeríteni Jézust és az Ő Igéjét, Országát! Sokszor sikeresnek is tűnt a próbálkozásuk. Még a látszólag benne hívők is megmerevítették olykor az Ő tanításait, megpróbálták élettelen szavakká, kőbe vésett magatartásformákká leredukálni az élő Krisztust! Azonban Jézus nem mászott be ebbe a sírba sem! Nem is beszélve a kívülről jövő eltiprókról: amikor más vallások követői vagy istentagadó ideológiák akarták írmagját is kiirtani a kereszténységnek. Soha semmiféle emberi intézmény nem kapott olyan gyorsan és hatékonyan új erőre, mint az egyház, akár pl. a török kor pusztítása után vagy a kommunizmus bukása után. Olyan életerőről tett tanúságot a kereszténység egész történelme során, ami valóban nem értelmezhető másképp, csakis a benne élő Krisztus által.

Persze nemcsak csoportok, társadalmi ideológiák akarták, akarják eltemetni Jézust, hanem egyes emberek, köztük sokszor mi is. Nem véletlenül írt a ma már Szent II. János Pál pápa úgy az európai emberek többségéről, mint akik *"úgy élnek, mintha Isten nem is létezne."* Ha nincs Isten, akkor nincs örök törvény, nincsenek mindig érvényes értékek, nincs bűn, és nincs pokol. Akkor az ember a maga ura. Kérdés azonban: valóban jó ez nekünk? Egy Isten nélküli világban jobb, könnyebb, boldogítóbb embernek lenni? Azok sorsa, akik hosszabb időre sírba csukják magukban az Istent, azt mutatja, hogy egyáltalán nem. Mindig, amikor sikeresnek látszik egy-egy időre az Isten eltemetése, rohamosan elkezd embertelenedni az ember, élhetetlenné válni a világ. Nem, nem jobb nekünk az Isten nélkül, hacsak nem vagyunk jobbak Istennél!

Ezért csak hálásak lehetünk, hogy Jézus nem maradt a sírban, minden

emberi erőfeszítés ellenére sem! Hogy mindig történnek az életünkben figyelmeztető események, nem várt folyamatok, amelyek odafordítják a tekintetünket az élő Istenre. Hogy az egyház által újra és újra felhangzik ugyanaz a tanítás, ami kétezer év óta gyakorol óriási hatást egyes emberek és közösségek életére egyaránt. Hogy mindig támadnak olyan szentek a világban, akik által hitelesen és hatékonyan szólal meg az Úr Jézus hangja, akik képesek még a megmerevedni tűnő egyházat is megújítani. Igen, adjunk hálát azért, hogy Jézus él, és mindig újra kezdhetünk Benne és általa!

Tódor Attila

Szécsi Margit: Március

Téli szellők, fújjatok csak,
játsszatok a hajamon.

Olvassz havat, melengető
márciusi szép napom.

Fagyos folyó megáradjon,
vessen bimbót minden ág.

Szebb a somfa gyenge szirma
mint a szürke jégvirág.

Március van, március van.

Ember s állat érzi már,
dong a kaptár, szárnyat rezget
százezernyi kismadár.

Jó volna a nagykabátot,
félredobni s könnyeden
játszani és birkózni a
városvégi zöld gyepen.

Jó volna már munkálkodni,
arra vár a kert, mező.

Szép reményhez, szorgalomhoz
kell a fény, a jó idő.

Pacsirtának kék magasság,
vetőmagnak tiszta föld -
Jöjj el, tavasz, földről, égről
már a telet eltöröld!

**Kegyelmekben gazdag
húsvéti ünnepeket!**

KIVONAT

a helyi tanács 2018. március 19-én tartott gyűlésének jegyzőkönyvéből

A gyűlésen részt vett 11 tanácsos, igazoltan hiányzott 2 tanácsos.

Gyűlést vezető elnöknek Lázár Zoltán tanácsos urat választották meg.

A gyűlést vezető elnök köszönti a jelenlevőket, és ismerteti a napirend-tervezetet az alábbiak szerint:

1.) Előterjesztés az ügyészségen bejegyzett eljárásnál ügyvédi képviselő kinevezésének jóváhagyására vonatkozóan,

2.) Előterjesztés a 9/2018 számú határozat módosításának jóváhagyására vonatkozóan,

3.) Kérések és más problémák megvitatása.

Kiegészítésként a polgármester javasolja a napirend módosítását még egy határozatjavaslat jóváhagyásával, amely a 18/2017 számú helyi tanács határozatának módosítására vonatkozik.

A napirendet a javasolt kiegészítéssel együtt a jelenlevők jóváhagyták.

Az első napirend keretén belül ismertetve volt az ügyvédi képviselő kinevezésének szükségessége, amelyből kitűnik, hogy az ügyészségen a 137/P/2015 szám alatt iktatott ügy lezárása érdekében kihozott végzéssel szembeni keresetindítás (panasz) szükségessé teszi az ügyvédi képviselő kinevezését, mivel az eljárás már hosszabb ideje folyik, és az ügy sokoldalúsága maga után vonja ezt.

Az előterjesztés ismertetése és megvitatása után a jelenlevők 11 szavazattal jóváhagyták az ügyvédi képviselő kinevezését a fent említett panasz letevésére.

A második napirend, amely a napközi építése és felszerelésére vonatkozó beruházás értékének és a garancialevél igénylésének jóváhagyására vonatkozó, 9/2018 határozat módosításának szükségességét tartalmazza, ismertetéséből kitűnik, hogy az elkészített dokumentáció ellenőrzése után a beruházási értéket, valamint a helyi költségvetésből fizetendő önrész értékét módosítani kell.

Ezzel a napirenddel kapcsolatosan az alábbi javaslatok és kérdések hangzottak el:

Ismerve a tényt, hogy az egyház is letett egy pályázatot a magyarországi Bethlen Gábor Alaphoz ugyancsak napközi létrehozására, akkor szükséges-e, hogy az önkormányzat is fenntartsa-folytassa a fent nevezett pályázatot, nem lehet-e visszalépni. A válasz: nem lehet visszalépni, mert akkor büntetésben részesülünk.

Tisztázódott, hogy az egyház által letett pályázat hamarabb elbírálódik, és a kivitelezés is hamarabb befejeződik, az általunk letett pályázat kivitelezéséig ott működne a napközi. A működtetést az önkormányzat és az egyház közösen kell, hogy megoldja, mert az egyház nem tudja működtetni. Az egyház által letett pályázat oktatási intézmények működtetésére vonatkozik, tehát lehet más oktatási célra is használni. A fentiek megvitatása után 11 igen szavazattal jóváhagyták a 9/2018 számú határozat módosítását.

A 18/2017 számú helyi tanács-határozat módosításának szükségeségét a polgármester ismertette.

A fent megnevezett határozat a polgármesteri hivatal épületének felújítására és modernizálására letett pályázathoz szükséges dokumentáció, technikai leírás és a beruházás értékének jóváhagyására vonatkozik. A határozat módosítása abban áll, hogy bele kellett foglalni az állami költségvetésből fizetendő összeget, valamint a helyi költségvetésből fizetendő összegnél pontosítani a már kifizetett összeget, valamint a még el nem használt összeg értékét, és a technikai leírásnál kisebb módosításokat eszközölni.

A javasolt módosításokat a jelenlevők 11 igen szavazattal jóváhagyták.

Az utolsó napirend keretén belül az alábbi javaslatok és kérdések voltak megvitatva:

A lakosság kérését tolmácsolva, kérés és javaslat hangzott el a központban és egyes utcákban parkoló autóbusszokkal kapcsolatosan megoldást keresni. Ezzel kapcsolatosan javaslatok hangzottak el, hogy parkolót kellene kialakítani.

Legelső lépés az lenne, hogy megfelelő helyet keresni a parkoló kialakítására.

Egy másik javaslat, hogy, ha megoldódna az évek óta javasolt és vitatott központ-tervezés, akkor a központban megszűnne a parkolás.

Felvetődött a mezei utak állapota is, az előző években nagyrészt megjavították a mezei utakat, de tavasszal a nagyobb járművekkel majdnem használhatatlanná tesz az utakat. Javaslat hangzott el, hogy súlykorlátozást kellene hozni a mezei utakra, vagy pedig felszólítani a lakosságot, hogy a mezei utak használata traktorok és nagyobb járművekkel tilos március-április hónapokban, az időjárás függvényében.

Kérdés hangzott el, hogy a községi utakra hozott súlykorlátozást betartják-e, és fizetik-e a megállapított illetéket. Válasz: a megállapított illetéket fizetik.

Egy másik probléma a legeltetési időszak előtt a magánszemélyek területén-kaszálóján való legeltetés megszüntetése, mivel kárt tesznek. Javaslat hangzott el, hogy felszólítani a pásztorokat, hogy, aki a magánszemélyek területén legeltet a legeltetési időszak előtt, az nem kap legeltetési jogot a legelőkön.

Újra felvetődött egy előző gyűlésen tárgyalt, az első világháborúban elesett hősök emlékére szervezendő megemlékezés. A 100 éves évforduló megszervezésének időpontja május utolsó vasárnapja lenne. Javaslat hangzott el, hogy a hőseink emlékére tölgyfa csemete ültetődne.

Elhangzott, hogy ilyen célra is vannak pályázati lehetőségek, és segítség is felajánlódott egy ilyen jellegű pályázat megírására.

Javaslat hangzott el, hogy meg kell keresni és kijelölni a megfelelő helyet erre a célra. Mivel nagyon sürges az idő, fontos lenne, hogy minél rövidebb időn belül összehívják a kulturális szakbizottságot és az ebben az ügyben érintett intézmények vezetőit a kivitelezés pontosítása és megbeszélés érdekében, megnevesítve a feladatok leosztását.

Több téma nem lévén a gyűlés munkálatait bezárták.

Gyűlést vezető elnök,
Lázár Zoltán

Jegyző,
Miklos Ida

**Orbán Viktor,
Magyarország miniszterelnökének
ünnepi üzenete a határon túli magyaroknak**

MINISZTERELNÖK

Tisztelt Honfitársaim!

Ritka fényjelenség a történelemben az olyan pillanat, amely századok múltán sem veszít tökéletességéből és tisztaságából. 1848. március 15-én az első kokárdáktól a Nemzeti dalon át a Tizenkét pontig minden magyarság összetartozását és szabadságvágyát hirdette. Azóta pedig e napnak a fénye éppúgy meghatározza életünket, ahogy bevilágította az egymástól való elszakítottság és a diktatúra legsötétebb évtizedeit is. Reményt adott, amikor az új tavaszra váró magyarság pincékben, padlásokon, széna alatt vagy téglarakásokban őrizte nemzetünk piros-fehér-zöld zászlaját, és bebizonyította, hogy amikor kiállunk egymásért és vállt vállnak vetve küzdünk közös céljainkért, akkor nincsen számunkra lehetetlen.

Ma ismét eljött az idő, amikor együtt kell megvédenünk szabadságunkat és ezeréves kultúránkat. Mert mi, magyarok ma sem kívánunk mást, mint hogy közösen ünnepelhesük hőseinket, és olyan világot építhessünk magunknak, amelyben szabadon használhatjuk nyelvünket és büszkén mondhatjuk el, hogy akárcsak őseink, mi is az erő, a hűség és a jövőbe vetett reménység színeiben akarunk élni a Kárpát-medencében.

Engedjék meg, hogy az 1848-as forradalom és szabadságharc 170. évfordulóján tisztelettel köszöntsem Önöket, és azt kívánjam: még sok száz évig zengjen Beregszásztól Újvidékig és Dunaszerdahelytől Csíkszeredáig, hogy "Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!"

Budapest, 2018. március 15.

Tisztelettel:

Orbán Viktor

Nyilatkozat

Folytatódnak a munkálatok a Népiskolánál. Lassúbb tempóban ugyan, de vannak további fejlemények.

A lövétei Közbirtokosság 2017-es támogatását közös megegyezéssel a vízgyűjtő ciszterna beépítésére szeretnénk fordítani, mert az épületben jelenleg nincs víz, és így sajnos akkor sem lehet üzembe helyezni, ha sikerülne a bebútorozása. Ezért a vízprobléma megoldása közös megegyezéssel előbbséget kapott az egyéb teendők előtt. A támogatás maradék összegéből az asztalok, székek egy részét szeretnénk elkészíttetni, így igény esetén az épület a jövőben alkalmassá válna kisebb gyűlések, rendezvények stb. megtartására.

Ezúttal is köszönjük a Közbirtokosságnak a jó szándékot, segítséget.

Az ajtók cseréje, a kerítés, kapu építése, parkoló létesítése, a belső berendezések, bútorok, felszerelések és az épület működtetéséhez szükséges egyéb kellékek listáját a tervező elkészítette, és ezek beszerzésére is tettünk le pályázati kéréseket. Várjuk a visszajelzéseket, reméljük, ezekre is sikerül a közeljövőben támogatót találni.

Szintén köszönjük azon lövéteiek és nem lövéteiek segítségét is, akik a mágneskártya megvásárlásával támogatták a Népiskola ügyét előbbre vinni. Aki szeretné, megteheti ezt a jövőben is a lövétei tanácsnál, Mihály Margitnál lehet megvásárolni a mágneskártyát, 10 lej/db áron.

Köszönjük szépen segítségüket, támogatásukat.

Márton József
Zöld Erdély Egyesület

Fotók: Mihály János

Ünnepeltünk

Bármilyen rendezvény, legyen az búcsú, felvonulás vagy körmenet, ahol többen vannak együtt, vagy nagy a tömeg, ott az ember egy kicsit feltöltődik.

Milyen jó volt nézni a "béke menetet" a tévében. Vagyunk magyarok, s adja Isten, legyünk is.

Ilyen bevezetés után rátérnek a lövétei március 15-ei megemlékezésre, ünneplésre.

Szentmisével kezdődött, majd a hősök sírjánál tartottuk az ünneplést.

Beszédet mondott Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusa részéről Percze László konzul és Mihály Dénes, Lövéte polgármestere.

Koszorúztak Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusa részéről Percze László konzul, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet részéről Mihály János történész, kutatási referens, és Lövéte Polgármesteri Hivatal részéről Mihály Dénes polgármester és Györgylőrincz Ernő alpolgármester.

Az ünnepi műsort iskolánk gyermekeinek szavalatai és a vegyes kórus énekei tették színessé.

Hiányoltuk a fúvós zenekart, de nem tehetünk róla, ha a nagyok kinöttek, a kicsik még nem tudnak eleget.

Soha ezen az ünnepen nem éreztem ennyi hazafias lelkesedést, mint az idén, még kokárdát is készítetünk a leánykákkal, hogy legalább a szereplőknek legyen, de igény volt rá mások részéről is.

Befejezésül szeretném a polgármester beszédét teljes egészében idézni, hisz az ünnepi beszédet kevesen hallottuk, így a Kiáltó által mindenki olvashatja:

"Tisztelt ünneplő közönség!

Kedves vendégeink, kedves lövéteiek!

Egész évben sokszor ülünk ünnepet. Emlékezünk, gyászolunk, vagy épp vigadunk: a cél ugyanaz - emléket állítani valaminek, valakinek.

És nemhiába, magyarságunk nagy ünnepe a tavasszal együtt köszönt ránk: ugyanolyan egyszerű, de egyszerűségében páratlan ünnep. És mindenkié, mint maga az évszak, hisz valamikor 1848-ban is nép akaratából fakadt. Annak a népnek a vágyából, aki megelégtelte mások játéka lenni, aki egyszer s mindenkorra bebizonyította, hogy szabadság nélkül egy nemzet sem létezhet igazán.

Mi, lövétei magyarok, sem akarunk bábuk lenni egyetlen hatalom kezében sem. Viszont társa, része szeretnénk maradni egy olyan nagy magyar közösségnek, akik tudják, merre akarnak haladni, mi a cél, amiért szentesítünk eszközt. Az utat talán meghatározzák mások - ha tetszik rajta maradunk -, a célt viszont mindannyian tudjuk: magyarnak lenni akkor is, amikor ez nem éppen könnyű, akkor is, amikor ujjal mutatnak ránk, akkor is, amikor esetleg mások miatt fejünket lehajtanánk.

Szabadságról, igazi szabadságról ma is csak kételkedve beszélhetünk. De ha van önálló akaratunk, belső lelki

szabadságunk, és egy olyan magyar közösségben élhetünk, amilyen Lövéte, akkor bátrabban vállalhatjuk azt, amiért 170 éve elődeink életükkel fizettek.

Nagy ígéretet, fogadalmat idejét éljük már több mint 20 éve. Most ne ígérjünk, csak nézzünk egymás szemébe, és mondjuk azt, hogy számíthatunk egymásra. Így legyen!

Hadd köszönjek el Juhász Gyula soraival:

**Vannak napok, melyek nem szállnak el,
De az idők végéig megmaradnak,
Mint csillagok ragyognak boldogan
S fényt szórnak minden születő tavasznak.**

További szép ünneplést kívánok minden lövétei honfitársamnak!"

Fazakas Ágnes

Kedves Kiáltó!

Középajta, 2018. III. 13.

Tegnap cseng a telefon. Felveszem, egy ismerősnek tűnő hang kérdezi, hogy én az vagyok-e, akit keres. Eltaláltad, lányom, mert én igen is...s erre bemutatkozik.

Harmincöt éve nem találkoztunk. Lövétén jószomszédok és lakójuk is voltunk. A két csűr közti sugolyón úgy jártunk egymáshoz, hogy az útra sem kellett kilépnünk. Olyan tízpercnyi csevegés után megjegyzem:

- Ez a tereferé neked sokba kerül, Margit.
- Ne búsulja, mert van beszélgető percem elég.

Leülök a lépcsőre, mert tudom, ha két lövétei sok év után találkozik, a beszélgetés hosszúcska lesz. Minden kedves emlék elékerült. Elek apó is. A hozzá fűződő anekdoták egyikét az almási lelkipásztor (Benczö) leírta emlékeiben.

Na, most én is ilyesmire vállalkozom. Elek apóék a Kiruly völgyében olyan helyen laktak, ahol sokan jártak. Útelágazásnál sokan köszöntötték őt, aki jó idő esetén kinn üldögélt a szabad levegőn. Egy arra járó ráköszönő megkérdezte:

- Bátya, ezekből a kövekből miért nem gyűjtöget csomóba?
- Fiam, itt előttem már éltek, utánam is élnek. Miért éppen én?

Egy ilyen kellemes napon látogatóba érkezett hozzuk a komája és annak felesége. A férfiak kicsi asztal mellett vidáman beszélgettek, mert a pálinkás üvegben még volt. Hazainduláskor a vendég megjegyezte:

- Te koma, olyan kopott, hitvány a kalapod, vegyél már újat!
- Mondok valamit, János. Doboltasd ki a Felszegben, hogy új kalapra gyűjtesz nekem, mert a régivel addig köszöntöttem a járókelőket, míg tönkrement.
- Úgy lesz, jó komám! - emígy búcsúzott a vendég.

Egy bizonyos idő elteltével megérkezik a vendég. Tarisznyájából elészedi az új kalapot. Felpróbálják. Kerülik, fordulják. Úgy talál, mintha méretre csináltatták volna. A kis unokát elküldik fel Kirulyba pálinkáért. A vodka meg is érkezik. Mellé ülnek áldomást inni. Az idő ilyenkor hamar telik. Késő délután, úgy estefelé az ajándékozó elbúcsúzik, hazamegy. Igen ám, de valamilyen módon az új kalappal a fején. Másnap reggel keresik az új kalapot. Kettőt találnak, de egyik kajlább, hitványabb, mint a másik.

Szeretettel,
Simon Áron

Kiszolgáltatva

Lassan véget ér a nagyböjti időszak, még néhány nap, és itt van a kereszténység legnagyobb ünnepe, a húsvét, hiszen Jézus keresztthalála lett a mi megváltásunk ünnepe. A nagyböjti időszakban szerintem minden ember magába száll, és legalább gondolatban elkíséri Jézust kínos keresztútjára. Aztán ezekben a napokban visszatekintünk arra is, hogy ezelőtt hogyan böjtöltek őseink (még mi is gyermekkorunkban), és az ember, ha nem is tudja pontosan átadni gyermekeinek ugyanazt a böjti szellemet, mint régen, de a lényege ugyanaz kell, hogy legyen. Az első és legfontosabb, hogy lelkünket tisztítsuk meg a bűnös szennytől, ami a mai világunkban talán nagyobb erővel tör ránk, mint régen, de ha rátekinünk a Golgotán álló keresztfára és a Megfeszítettre, ez is sikerülni fog. A másik dolog a testi táplálék, bizony még szájunkban van az aszalt vackor, aszalt szilva íze, a főtt töröbúza, az olajos káposzta íze, és habár ezek már kimentek divatból, most is megtalálhatjuk a böjtös ételek módját, csak akarni kell. És itt el kell, hogy mondjuk, őseink egész évben megtartották a pénteki böjti napokat, és ez mellett voltak, akik még böjtölést fogadtak más napokra is. Édesanyám például a szerda napot is böjti napnak fogadta, és meg is tartotta egész életében, annak a tiszteletére, hogy édesapámat hazasegítette a jó Isten öt év után az orosz fogságból. Nem tudom, önök hogy vannak, de ezekben a böjti szomorkás napokban bizony sokszor elgondolkodok, hogy milyen kegyetlen és igazságtalan volt az élet, amikor ok nélkül az egyszerű emberek annyit szenvedtek a távoli fogságban. Szenvedtek, nélkülöztek, az életért harcoltak nap mint nap, és az itthon maradottaknak, a családnak sem voltak rózsásak azok a nehéz évek.

Szoktuk mondani, hogy "háború után sok hős van", és érdekes, ők, akik megjárták a poklok-poklát, tetvek, poloskák szívták a vérüket, mégis megmaradtak Oroszországban is embernek, bajtársnak, és itthon sem ünnepeltették magukat, hanem csendesen éltek életüket a családban. Hányan voltak, akik katonák sem voltak abban az időben, de a háborúról többet tudtak mondani, mint azok, akik azt a szörnyű dolgot átéltek. Akik fogságban voltak, azok igazi bajtársak voltak, mert miután hazakerültek, azután is szoros kapcsolat fűzte őket egymáshoz, lehet, hogy, ha néha összetalálkoztak, egymás között elbeszéltek, hogy miket is éltek át, hányan egymásnak adtak egy ruhadarabot, egy kapcát, hogy meg ne fagyjanak az orosz télben, de azontúl nem beszéltek róla.

A túléléshez mindent megosztottak egymás között, de a lelki erőt a jó Isten és az otthon maradottak jelentették számukra. A fogságban nem volt ünnep, nem volt vasárnap, csak sajgó lelkükben és szívükben érezték, és a szemükben meggyült könnyek jelezték, hogy Lövétén indulnak a karácsonyi éjféli misére vagy a húsvéti feltámadásra. Hogy ha néha hírt is adhattak a tábori levélen keresztül, csak néhány mondat volt, mert az egy levelezőlaphoz hasonló lap volt, boríték nélkül, és bárki elolvashatta. Hiába várták a választ, mert az itthonról küldött levél (sokszor benne a gyermekük képe) soha nem érkezett meg hozzájuk. Beszéltem idős emberekkel, amíg volt akikkel, hogy a 70-80 kilós emberek 35-40 kilóra fogytak, sokan egymás melletti szakaszban voltak, és alig ismerték meg

folytatás a 6. oldalon

folytatás az 5. oldalról

egymást, meg kellett szólítsák egymást, hogy: Lajos, András, ti vagytok-e? A tél volt a legkegyetlenebb, mert amellet, hogy fáztak, sokat éheztek. Nyáron, amikor a mezőn dolgoztak, pléh kondérokban már főztek egy kicsi löttyöt (mindenféle zöldség lapit, és néha zöldséget is beleraktak), és amilyen volt, olyan volt, megették, hogy a gyomrukban valami levesféle is legyen.

Mi el sem tudjuk képzelni ebben a dúskáló, pazarló, minden megvan világban, hogy milyen érzés lehetett, amikor nem mondhattad el a fogságban, hogy ma jóllaktam. Hát igen! Igazságtalanság, koplalás, nélkülözés, vérhas, egyéb betegségek és a soha meg nem szűnő honvágy embert megpróbáló időszak volt, és itt még nem is beszéltünk magáról a háborúról, amikor golyók, gránátok, robbanóanyagok világították be az eget, és a halál ott lebegett a fejük fölött a levegőben, minden percben.

Sokat gondolkodtam, hogy vajon megfelelő dolog-e írni ilyen szomorú eseményekről, de egy belső hang azt mondta, írni kell ezekről a kegyetlen dolgokról is, hiszen akik élve, ha betegen is, de hazakerültek ilyen helyekről, ők elmondhatták, hogy kétszer megünnepelheték születésnapjukat egy évben.

Es ezek az emberek bebizonyították, hogy minden bajt le lehet győzni, bajtársiasan, felemelt fejjel, ha van hitünk hozzá. Meg kell, hogy tanuljunk tőlük, hogy Jézus kereszthalála nemcsak értem vagy érted, hanem minden emberért történt, és akkor számunkra sem marad egyéb, csak az, hogy életünket emberként éljük le, és jóleső érzés lesz, amikor a bajban, nehézségben nem leszünk magunkra, hanem egy segítőkéz minket is felkarol, és erőt ad, hogy keresztünket Jézus keresztje mellé állíthassuk az élet Golgotáján.

*"Magasan áll a Golgota ormán,
A Szent Kereszt elhagyottan, árván,
Csak egy anya térdel ott magában,
Elmerülve szörnyű fájdalomában."* - énekeljük a szívszaggató nagybőjti énekünkben. A háború idején született következő

ének minden betűjét át kellett élje, aki megírta ezt a szomorú dalt:

*Tábortüzek lángja világít az égre
Egy halovány színű tábori levélre
Megremeg a kezem, ha írom e lapot
Kedves feleségem, írd meg ha megkapod*

*Mi újság van otthon, vártok-e még vissza
Az én sűrű könnyem ez a levél issza
Most egy gránát robbant, szinte ide vágott
Érzi-e a szíved, veszélyben a párod*

*Hát a kicsi fiam nőtt-e meg már szépen
Tud-e már beszélni, írd meg a levélben
Tudja-e mondani, drága édesapám
Te védtél meg engem lent a Kárpát alján*

*Tedd össze két kezét, ha eljön az este
Tanítsd imádkozni hazaszeretetre
Csókold meg helyettem, ha eljön az álma
Ez a mi szerelmünk piros rózsaszála*

*Drága feleségem, riadó van éppen
Hogy azután mi lesz, azt nem tudom én sem
Csókollak tégedet, fiamat is százszor
Tábori levelem ezennel bezárom*

*Tábortüzek lángja világít az éjben
Halvány sápadt arcok ülnek körülötte
Egy csattanás, aztán kialszik az élet
Utolsó kérésem, bajtársam, üzend meg*

*Temetés van máma nagy Oroszországban
Vajon kit temetnek, vajon ki lesz árva
Egy foglyot temetnek, egy magyar katonát
Kinek fájó teste nem bírta már tovább.*

Lázár Béla

Mondhatni, a költészet jegyében telt március a kisiskolások körében.

Eszerint több ízben és több fordulóban megmérettük tanítványainkat. Örömeinkre szolgál, hogy az iskolai válogató szakaszra is számos gyerek jelentkezett és tanult meg egy-egy verset. Közülük kerültek ki azok, akik iskolánkat képviselték körzeti és megyei szinteken:

- A hónap elején a Gábor Áron Iskolaközpont szervezte meg az idei Kányádi Sándor Szavalóverseny körzeti szakaszát, amelyen 6 gyerekkel képviseltettük magunkat, közülük Kelemen György, II. osztályos tanuló 1. helyezett lett, Török Noémi pedig a harmadikosok 3. díját kapta. Az eredmények alapján Kelemen György képviselhetette körzetünket a szavalóverseny megyei szakaszán, március 22-én, Székelyudvarhelyen. Rutinos kis

Fotó: Mihály János

szavalóról lévén szó, nagy nyugalommal és beleéléssel mondta el a versét, ám tovább nem jutottunk. Itt köszönöm meg a kedves anyukának, hogy Györgyöt felkészítette a községünk március 15-i ünnepi műsorában helyet kapó Szózatra.

- A másik "vonal" szavalt kategóriában a Vidám Verseks Versmondó Versenye, amelynek megyei szakaszára, március 21-én, két kislánnyal nevezünk be: Fazakas Fanni a II. és Török Noémi a III. osztályból. Mindketten dícsérő oklevéllel tértek haza a székelyudvarhelyi Móra Ferenc iskolából. Gratulálunk minden kis versmondónknak!

Mag Ottília, tanítónő

Körzeti Kurutty - 2018

Küküllőkeményfalván volt az idei körzeti Kurutty Általános Műveltségi Vetélkedő. Senye-hegye volt a csapatunk neve. A csapatunk tagjai voltak még: Mihály Andrea, I. osztályos, Forgács Lénárd, II. osztályos, András Kamilla, IV. osztályos. Reggel fél 8 körül indultunk, a verseny 9 felé kezdődött. Különböző versenyszám volt: zene - bemutattuk a Mátyás-főcím dalra írt indulónkat, állatvilág - ebből lettünk a legjobbak, az anyanyelv résznél az I-II. osztályos külön dolgozott, én pedig Kamillával, idegen nyelvnél bemutattunk angolul egy Mátyás királyról szóló történetet, a rajz próbánál közösen rajzoltunk egy királyi lakomát, majd az ügyességi feladatnál azt a feladatot kaptuk, hogy négyen két lábon és öt kézen haladjunk 2 métert. Nekem az állatvilág rész tetszett a legjobban. Nagyon jól éreztük magunkat. Másodikok lettünk, 0,75 ponttal maradtunk le az elsőtől, de így is mehetünk a megyei fordulóra.

András Huba, III. osztály

Fotók: Mag Ottília

A megyei szavalóverseny

Fazakas Fanni: Először jártam ilyen versenyre. Azt hiszem, ennyire nem izgultam itthon, Lövétén. Azért nagyon jó volt, és finom volt a süti, amit a végén ettünk egy cukiban.

Török Noémi: A versenyen nagyon sokan voltunk. Aztán bejött a zsűri. Megkezdődött a verseny. Nagyon sok szép verset hallgattunk végig. Majd rám is sor került. Nagyon izgultam, de boldog voltam, hogy Szilvia tanító néni velem volt. Mikor lejárt a vermondás, a zsűri értékelt. A legvégén felálltunk a színpadra, és fényképeztünk. Hazaindulás előtt bementünk egy cukrászdába, és sütit ettünk. Nagyon szép napom volt.

A lövétei

másodikosok

tollából: ✍

A tavasz

Esik az eső, virít a mező,
nagyon-nagyon menő.
Eljön a meleg,
űzi a telet.

Balázs Ramona

A tavasz közeleg

A tavasz visszatér hozzánk,
a mezőn újra lesz bogár.
A gyerekek kint játszanak sokat,
a hó nagyon gyorsan olvad.

Ladó Klaudia

Legjobb a tavasz

Drága tavasz, amikor te
jössz és megérkezel,
jó meleg van, kizöldül a fű
a legjobb, hogy a hó eltűnt.

Forgács Lénárd

A 2017-2018-as tanévben a Székely Mózes Általános Iskola negyedik alkalommal szervezte és vezérelte le a Csillagszerző Matematikaverseny megyei szakaszát, amelyen megyénk különböző iskoláiból vettek részt 5-8. osztályos tanulók.

A verseny négy levelezős fordulóját kitartó munkával és jó eredménnyel az 5.-es György Nóra, a 6.-os András Dóra és András Nóra, valamint a 8.-os Lázár Róbert-Venczel tanulók nyerték, így ők képviselték iskolánkat a megyei versenyen, ami március 2-án került sorra a lövétei Népházban.

A hatodikosok között András Dóra II. helyezett, és a nyolcadikosok között Lázár Róbert-Venczel I. helyezett lett. Így továbbjutottak az országos szakaszra, ami Nagyvárradon 2018. május 18.-20. között kerül sorra.

Ügyesek voltatok! Sok sikert továbbra is!!

A Zrínyi Ilona Matematikaverseny megyei díjazása március 13-án történt Csíkszeredában. Iskolánk tanulói újból oklevelekkel gazdagodtak. Így a hetedikes Lázár István 4., valamint a nyolcadikos Lázár Róbert Venczel 3. helyezést érték el.

Anyakönyvi hírek - 2018. február

Születések száma: -

Házasságkötések száma: -

Őszinte részvétünket fejezzük ki a februárban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

LÁZÁR JÁNOSNÉ DOBRI ILONA,
Lövete, 557. szám, született 1932-ben,
FORGÁCS FERENCZ, Lövete, 943.
szám, született 1956-ban

György Emőke: Júdás

Mesterük szavait mind borként isszák,
Midőn az ételt egymás közt megosztják.
De egyvalaki idegesen figyel,
Szeretlek ó Uram!- mondja, - Hidd el!

Felpattan most a zár, katonák jönnek,
A tanítványok sorra megdöbbennek.
Jézus tudja csak, eljött az óra,
A szentírás válik most valóra.

Júdás csak nézi, hogy viszik a mestert,
Galád tettéért harminc ezüstöt nyert.
Elhangzik néhány hazug, hamis bók,
Jézus arcán csattan: áruló csók!

Keresztút alatt, szörnyű kínok között,
Keresztfán teste Júdásért is függött.
Az árulót sátán csábította,
Kötelet nyakára szorította...

Kegyetlen tettéért Júdás meglakolt,
Gyarló életén a gonosz áthatolt.
Mesterét a halálba kergette,
De harmadnap győz az élet felette...

Eladó hétvégi ház, 10 ár területtel
Szeltersz völgyében. Irányár 20000 euró.
Telefon: 0036308663098, 0786146733.

Kőműveseket és segéd munkásokat keresünk.
Telefon: 0729956447.

Eladó jó állapotban levő Siemens automata mosógép.
Telefon: 0751-328699.

Régi arcok sárgult fényképeken

*Balról jobbra: Márton Lőrinczné András Katalin,
Márton Lőrincz, András Juliánna (Lázár Lajosné).
A képet beküldte Egyed Péterné Márton Margit.*

Régi idők anekdotái

Először utazik a székely bácsi a repülőn. Kérdezi a stewardestől:

- Mondja kedves, aztán van-e itt elég ejtőernyő mindenkinek?
- Nagyon ritka, hogy egy repülő lezuhanna, így mi nem tartunk ejtőernyőt!
- Hát a hajók is ritkán süllyednek el, aztán ott mégis mindig van mentőcsónak... pedig gondolom, úszni többen tudnak, mint repül-

Értesítés

Értesítjük a lakosságot, hogy a Magyar Országgyűlési Választások levélszavazatait a Polgármesteri Hivatalnál lévő urnában gyűjtjük.

Akinek segítségre van szüksége a kitöltéshez, rendelkezésre állunk.

Szavazataikat április 7-ig lehet leadni a Polgármesteri Hivatal titkárságán, további információ a 0266-220 729-es telefonszámon.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga,
korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Egyed Tünde, Fazakas Ágnes,
Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila,
Tódor Lóránd

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853